

ДРУГОЕ ПАСЛАННЕ ДА КАРЫНЦЯНАЎ

УСТУП

Прывітанне і падзяка

1 ¹Павел, з волі Божай апостал Езуса Хрыста, і брат Цімафей – Касцёлу Божаму ў Карынце, з усімі святымі ва ўсёй Ахаі: ²ласка вам і спакой ад Бога Айца нашага і Пана Езуса Хрыста.

³Благаслаўлены Бог і Айцец Пана нашага Езуса Хрыста, Айцец міласэрнасці і Бог усякага суцяшэння, ⁴які суцяшае нас ва ўсякім смутку нашым, каб мы маглі суцяшаць усіх засмучаных тым суцяшэннем, якім Бог суцяшае нас саміх. ⁵Бо як памнажаюцца ў нас цярпенні Хрыстовыя, так памнажаецца праз Хрыста і суцяшэнне нашае. ⁶Калі мы спазнаем уціск, то дзеля вашага суцяшэння і збаўлення. Калі суцяшаемся, то дзеля вашага суцяшэння, якое здзяйсняецца ў вытрыванні тых самых цярпенняў, што і мы церпім. ⁷А надзея нашая на вас моцная, бо мы ведаем, што вы супольнікі нашыя як у цярпеннях, так і ў суцяшэнні.

⁸Браты, мы не хочам, каб вы не ведалі аб нашым уціску, які мы спазналі ў Азіі, бо бязмерна цяжка было нам і не пад сілу, ажно не спадзяваліся застацца жывымі. ⁹Але самі ў сабе мы адчулі пагрозу смерці, каб спадзявацца не на саміх сябе, але на Бога, які ўваскрашае памерлых. ¹⁰Ён выбавіў нас ад такой вялікай небяспекі смерці і выбаўляе, і на Яго спадзяемся, што і яшчэ выбаўляць будзе, ¹¹бо і вы заступаемся за нас у малітвах, каб многія дзякавалі за нас і за дар, дадзены нам па просьбе многіх.

АЎТАРЫТЭТ АПОСТАЛА ПАЎЛА

Шчырасць Паўла

¹²Хвала нашая – гэта сведчанне сумлення нашага, што мы ў прастаце і шчырасці Божай, не ў цялеснай мудрасці, але ў ласцы Божай жылі на свеце, асабліва сярод вас. ¹³Мы не пішам вам нічога іншага, але тое, што вы чытаеце ці пазнаеце. Спадзяюся, што да канца пазнаеце, ¹⁴як вы часткова ўжо пазналі, што мы з'яўляемся хвалай вашай, як і вы нашай, у дзень Пана нашага Езуса.

Павел адкладае свой візіт у Карынт

¹⁵З такім перакананнем я хацеў прыйсці да вас раней, каб вы другі раз мелі радасць: ¹⁶першы, калі праз вас ішоў у Македонію, другі, калі з Македоніі зноў вяртаўся да вас, каб вы правялі мяне ў Юдэю. ¹⁷Ці ж я быў легкадумны, маючы

такі намер? Ці тое, што я задумваю, паводле цела задумваю, каб было ў мяне «так, так» і «не, не»? ¹⁸Бог – верны, таму слова нашае да вас не азначае «так» і «не»! ¹⁹Бо Сын Божы, Езус Хрыстус, якога я і Сільван, і Цімафей вам прапаведавалі, не быў «так» і «не», але было ў Ім «так». ²⁰Усе Божыя абяцанні сталіся ў Ім «так». Таму таксама праз Яго нашае «амэн» ёсць на хвалу Божую. ²¹Той, хто ўмацоўвае нас з вамі ў Хрысце і намасціў нас, ёсць Бог, ²²які пазначыў нас і даў нашым сэрцам задатак Духа.

²³Я клічу Бога ў сведкі майго жыцця, што я не прыйшоў яшчэ ў Карынт, бо шкадую вас. ²⁴Не таму, што мы пануем над вашай вераю, але таму, што мы саўдзельнікі вашай радасці, бо верай вы цвёрдыя.

2 ¹Я вырашыў не прыходзіць да вас ізноў у смутку. ²Бо калі я засмучаю вас, то хто суцешыць мяне, як не той, хто засмучаны мною? ³Тое самае я напісаў вам, каб, прыйшоўшы, не мець суму ад тых, ад якіх мне трэба мець радасць, маючы перакананне аб усіх вас, што мая радасць таксама ваша. ⁴У вялікім уціску і тузе сэрца пісаў я вам са слязьмі не для таго, каб засмуціць вас, але каб вы пазналі маю вялікую любоў да вас.

Заклік дараваць грэшніку

⁵Калі ж хто засмуціў, то не мяне засмуціў, але ў нейкай ступені, – каб не перабольшваць, – і ўсіх вас. ⁶Даволі такому пакарання ад многіх; ⁷таму наадварот, лепш даруйце яму і суцешце яго, каб не быў ён ахоплены празмерным сумам. ⁸Дзеля гэтага прашу вас паказаць яму любоў. ⁹Бо для таго я і напісаў, каб выпрабаваць вас, ці ва ўсім вы паслухмяныя. ¹⁰А каму вы што даруеце, таму і я дарую. Бо і я, калі што дараваў, дараваў дзеля вас перад Хрыстом, ¹¹каб не трапілі мы ў пастку сатаны, бо нам вядомыя ягоныя думкі.

Радасць і страх у апостальскім служэнні

¹²Прышоўшы ў Трааду дзеля абвяшчэння Хрыста, хоць мне былі адчынены дзверы ў Пану, ¹³я не меў спакою духа, бо не знайшоў там майго брата Ціта. Таму, развітаўшыся з імі, я пайшоў у Македонію. ¹⁴Дзякуем Богу, што заўсёды дае нам перамогу ў Хрысце і водар Яго пазнання выяўляе праз нас у кожным месцы. ¹⁵Бо мы – Хрыстовы водар для Бога сярод тых, хто збаўляецца, і тых, хто гіне. ¹⁶Для адных мы пах смерці дзеля смерці, а для другіх – водар жыцця дзеля жыцця. І хто здатны на гэтае? ¹⁷Мы не гандлюем словам Божым, як многія, але як ад Бога апавядаем шчыра перад Богам у Хрысце.

Вы – ліст Хрыстовы

3 ¹Няўжо ізноў пачынаць нам знаёміцца? Няўжо нам, як некаторым, патрэбны даверчыя лісты да вас ці ад вас? ²Вы – наш ліст, напісаны ў нашых сэрцах, які ведаюць і чытаюць усе людзі. ³Вы паказваеце, што вы – ліст Хрыстовы дзякуючы нашаму служэнню. Ліст, напісаны не чарніламі, але Духам жывога Бога, не на каменных табліцах, але на цялесных табліцах сэрцаў.

Слугі не літары, але Духа

⁴Такі давер мы маем праз Хрыста да Бога. ⁵Не таму, што мы здольныя думаць нешта ад сябе, ⁶але здольнасць нашая ад Бога, які ўчыніў нас здольнымі быць слугамі Новага Завету: не літары, але Духу, бо літара забівае, а Дух ажыўляе.

⁷Калі ж служэнне смерці, выразанае літарамі на камянях, мела такую хвалу, што сыны Ізраэля не маглі глядзець на Майсея з прычыны часовай славы ягонага аблічча, ⁸то наколькі ж большае ў славе будзе служэнне Духа? ⁹Калі служэнне асуджэнню – гэта слава, то тым больш пераўзыходзіць славаю служэнне справядлівасці. ¹⁰Бо ў гэтым выпадку праслаўленае не мае славы ў параўнанні з цяперашняй нязмернай славай. ¹¹Калі часовае слаўнае, то нашмат больш слаўнае тое, што трывае.

¹²Маючы такую надзею, паступаем з вялікай адвагаю. ¹³Але не так, як Майсей, які закрываў свой твар, каб сыны ізраэлены не глязелі на заканчэнне таго, што мінае. ¹⁴Аднак зацьміўся іхні розум, бо аж да сённяшняга дня тая заслона застаецца нязнятай пры чытанні Старога Завету, а мінае яна ў Хрысце. ¹⁵Ажно да сённяшняга дня, калі чытаюць Майсея, заслона ляжыць на іх сэрцы. ¹⁶*Калі ж нехта звяртаецца да Пана, заслона здымаецца.* ¹⁷Пан ёсць Духам, а дзе Дух Пана, там свабода. ¹⁸Мы ж усе з адкрытым абліччам углядаемся, нібы ў люстра, у славу Пана і перамяняемся ў той самы вобраз ад славы ў славу, як праз Дух Пана.

Скарб у глянняных начыннях

4 ¹Таму, маючы з міласэрнасці Божай такое служэнне, мы не губляем адвагі. ²Наадварот, мы адракліся ад сарамлівых скрытых спраў, мы не паводзім сябе падступна і не скажам Божага слова, але праз выяўленне праўды даручаем сябе сумленню кожнага чалавека перад Богам.

³Калі ж і закрыта нашае Евангелле, то закрыта для тых, хто гіне, для няверуючых, ⁴якім бог веку гэтага зацьміў розум, каб ім не ззяла святло

Евангелля славы Хрыста, які ёсць вобразам Бога. ⁵Бо мы не сябе абвяшчаем, але Езуса Хрыста, Пана, а саміх сябе – як слугаў вашых дзеля Езуса. ⁶Таму што Бог, які загадаў: *«Няхай з цемры зазьяе святло»*, засвяціў у нашых сэрцах, каб даць святло пазнання Божай славы ў абліччы Езуса Хрыста.

⁷Мы маем скарб у гліняных начыннях, каб веліч моцы была Божая, а не паходзіла ад нас. ⁸Усяляк уціскаюць нас, але мы не прыгнечаныя. Мы ў разгубленасці, але не паддаёмся распачы. ⁹Нас пераследуюць, але мы не пакінутыя. Знішчаюць нас, але мы не гінем. ¹⁰Заўсёды носім у целе кананне Езуса, каб і жыццё Езуса аб’явілася ў целе нашым. ¹¹Бо мы, якія жывём, няспынна ідзём на смерць дзеля Езуса, каб і жыццё Езуса аб’явілася ў нашым смяротным целе. ¹²Так што смерць дзейнічае ў нас, а жыццё – у вас.

Надзея на ўваскрасэнне

¹³Маючы той самы дух веры, як напісана: *«Я паверыў, таму прамовіў»*, і мы верым, таму і кажам, ¹⁴ведаючы, што той, хто ўваскрасіў Пана Езуса, і нас уваскрасіць разам з Езусам і паставіць перад сабою разам з вамі. ¹⁵Бо ўсё дзеля вас, каб памнажэнне ласкі ў многіх выклікала шчодрую падзяку дзеля Божай славы. ¹⁶Таму мы не губляем адвагі, бо, хоць знешні наш чалавек тлее, духоўны з дня ў дзень аднаўляецца. ¹⁷Нашае часовае лёгкае цяжарнае дае нам бязмернае багацце вечнай славы. ¹⁸Мы не ўзіраемся ў бачнае, але ў нябачнае, таму што бачнае – часовае, а нябачнае – вечнае.

Надзея на хвалу ў небе

5 ¹Мы ведаем, што калі зямны дом нашага жылля разваліцца, то ад Бога маем жыллё – нерукатворны вечны дом у нябёсах. ²Таму мы ўздыхаем, жадаючы апрануцца ў нябесны дом. ³Каб толькі нам, апранутым, не аказацца голымі. ⁴Бо мы, знаходзячыся ў гэтым шатры, уздыхаем пад цяжарам, бо не хочам распрануцца, але апрануцца, каб тое, што смяротнае, было паглынута жыццём. ⁵А Бог, які стварыў нас для гэтага, даў нам задатак Духа.

⁶Маючы ўпэўненасць у кожнай хвіліне, ведаем, што ⁷калі прысутнічаем у целе, мы далёка ад Пана, бо жывём вераю, а не бачаннем. ⁸Аднак, маючы ўпэўненасць, мы больш хочам пакінуць цела і пасяліцца ў Пану. ⁹Таму стараемся падабацца Яму, ці то будучы з Ім, ці то далёка ад Яго. ¹⁰Бо ўсе мы павінны з’явіцца перад тронам Хрыста, каб кожны атрымаў згодна з тым, што ён рабіў, жывучы ў целе: добрае ці дрэннае.

Паяднанне людзей з Богам

¹¹Таму, ведаючы боязь Пана, мы пераконваем людзей, а для Бога мы адкрытыя. Спадзяюся, што адкрытыя і для вашых сумленняў. ¹²Мы не імкнемся нанова паказаць вам сябе, але даем нагоду хваліцца намі, каб вы маглі супрацьстаяць тым, хто хваліцца знешнімі рэчамі, а не тым, што ў сэрцы. ¹³Калі ж мы гублялі розум, то дзеля Бога; калі ж былі пры розуме, дык дзеля вас.

¹⁴Любоў Хрыста ахапіла нас, якія думаюць, што калі адзін памёр за ўсіх, то ўсе памерлі. ¹⁵Ён памёр за ўсіх, каб тыя, хто жыве, ужо не дзеля сябе жылі, а дзеля памерлага за іх і ўваскрослага. ¹⁶Таму адгэтуль мы нікога не ведаем паводле цела. Калі ж і ведалі Хрыста паводле цела, то сёння ўжо не ведаем. ¹⁷Таму, калі хто ў Хрысце, той новае стварэнне; даўняе мінула, вось сталася новае.

¹⁸Усё ад Бога, які праз Хрыста паяднаў нас з сабою і даў нам служэнне паяднання, ¹⁹таму што Бог у Хрысце паяднаў з сабою свет, не зважаючы на правіны людзей, і даў нам слова паяднання. ²⁰Таму ад імя Хрыста мы з'яўляемся як бы пасланцамі Бога, які заклікае праз нас. Ад імя Хрыста просім: паяднайцеся з Богам. ²¹Бо таго, хто не ведаў граху, Ён учыніў грахам замест нас, каб мы ў Ім сталіся справядлівасцю Божай.

Мы – Божыя слугі

Б ¹Як супрацоўнікі, мы заклікаем, каб вы не прымалі дарэмна Божай ласкі.

²Бо Ён кажа:

*«У час спрыяльны Я пачуў цябе
і ў дзень збаўлення дапамог табе».*

Вось цяпер час спрыяльны, вось цяпер дзень збаўлення. ³Мы нікому ні ў чым не даём спатыкацца, каб не знайшлося заганы ў нашым служэнні, ⁴але ва ўсім выяўляем сябе як слугаў Божых: у вялікай цярплінасці, у турботах, у патрэбе, ва ўціску, ⁵пад ударамі, у вязніцах, у хваляваннях, у працы, у чуванні, у поспе, ⁶у чыстасці, у пазнанні, у велікадушнасці, у ласканасці, у Духу Святым, у некрывадушнай любові, ⁷у слове праўды, у моцы Божай, са зброяй справядлівасці ў правай і ў левай руцэ, ⁸праз славу і бясслаўе, праз ганьбу і прызнанне. Мы нібы ашуканцы, але праўдзівыя; ⁹нібы невядомыя, але нас пазнаюць; нібы паміраючыя, але вось мы жывём; нібы пакараныя, але не забітыя; ¹⁰нібы засмучаныя, але заўсёды радуемся; нібы ўбогія, але многіх узбагачаем; нібы нічога не маем, але ўсім валодаем.

Перасцярога перад язычніцтвам

¹¹Вусны нашыя адкрыліся перад вамі, карынцяне, і сэрца нашае сталася шырокім. ¹²Вам не цесна ў нас, але вашае нутро цеснае. ¹³Адплаціце тым жа. Кажу, як дзецям, адкрыцеся і вы.

¹⁴Не хадзіце пад чужым ярмом з няверуючымі! Бо якая лучнасць справядлівасці з беззаконнем? Што агульнага паміж святлом ды цемраю? ¹⁵Што за згода паміж Хрыстом і Бэліарам? Што яднае веруючага з няверуючым? ¹⁶Што святыня Бога мае агульнага з ідаламі? Мы – святыня жывога Бога, як сказаў Бог:

*«Пасялюся ў іх і буду хадзіць,
і буду іх Богам, а яны будуць Маім народам.*

¹⁷Таму выйдзіце ад іх
і адлучыцеся, – кажа Пан, –
і не дакранайцеся да нячыстага,
і Я прыму вас,

¹⁸і буду вам Айцом,
а вы будзеце Мне сынамі і дочкамі», –
кажа Усемагутны Пан.

Павел выяўляе свае пачуцці

7 ¹Таму, умілаваныя, маючы абяцанні, ачысцім сябе ад усякага бруду цела і духа, здзяйсняючы асвячэнне ў боязі Божай.

²Прыміце нас! Мы нікога не пакрыўдзілі, нікога не ашукалі, нікога не выкарыстоўвалі. ³Не для асуджэння кажу, бо я раней сказаў, што вы ў сэрцах нашых, каб разам памерці і разам жыць. ⁴У мяне вялікае спадзяванне на вас, вялікая мне за вас пахвала. Я напоўнены суцяшэннем, перапоўнены радасцю ў кожным нашым уціску.

Павел у Македоніі, дзе да яго далучаецца Ціт

⁵Бо калі мы прыйшлі ў Македонію, цела нашае не мела ніякай палёгкі, але ва ўсім пакутавалі: звонку – змаганні, унутры – боязь. ⁶Але Бог, які суцяшае прыніжаных, суцешыў нас прыйсцем Ціта. ⁷І не толькі яго прыйсцем, але і суцяшэннем, якім ён цешыўся сярод вас, расказваючы нам аб вашай руплівасці, вашым плачы, вашым клопаце пра мяне, таму я яшчэ больш узрадаваўся.

⁸Калі я і засмуціў вас у пасланні, не шкадую. Калі і шкадаваў, – бо бачу, што гэтае пасланне на нейкі час засмуціла вас, – ⁹цяпер радуюся, не дзеля таго, што вы засмуціліся, але што вы засмуціліся для пакаяння. Вы засмуціліся паводле

Божай волі, каб ні ў чым не мець ад нас шкоды. ¹⁰Бо гэты смутак паводле Божай волі, яго не трэба шкадаваць, бо ён праз пакаянне вядзе да збаўлення, а смутак свету нясе смерць. ¹¹Вось жа сам сум, які згодны з Божай воляй, наколькі ж вялікую абудзіў у вас руплівасць, абарону, абурэнне, боязь, жаданне, клопат, адплату! Ва ўсім вы паказалі сябе беззаганнымі ў гэтай справе. ¹²Таму, калі я і напісаў вам, то не дзеля крыўдзіцеля і не дзеля пакрыўджанага, але каб выявілася руплівасць ваша аб нас перад Богам. ¹³Дзеля гэтага мы спазнаем суцяшэнне.

Яшчэ больш мы суцешыліся з прычыны радасці Ціта, бо яго дух умацаваўся дзякуючы ўсім вам. ¹⁴Я не саромеўся, калі ў чым хваліўся вамі перад ім, але, як усё мы ў праўдзе сказалі вам, так і перад Цітам хвала нашая аказалася праўдзівай. ¹⁵І сэрца яго тым больш хінецца да вас, калі ён успамінае аб паслухмянасці ўсіх вас, як вы прынялі яго з бояззю і трымценнем. ¹⁶Я радуся, што ва ўсім магу спадзявацца на вас.

МІЛАСЦІНА ДЛЯ ЎБОГІХ У ЕРУЗАЛЕМЕ

Заахвочванне да велікадушнасці

8 ¹Паведамляем вам, браты, пра ласку Божую, дадзеную Касцёлам Македоніі. ²Бо ў цяжкім выпрабаванні ўціскам іх вялікая радасць і глыбокае ўбоства выліліся ў шчодрое багацце іхняй велікадушнасці. ³Сведчу, што яны паводле сваіх сілаў і па-над сілы былі добраахвотнымі ⁴і вельмі настойліва прасілі ў нас ласкі саўдзельнічаць у служэнні дзеля святых. ⁵І зрабілі не толькі тое, на што мы спадзяваліся, але з волі Божай саміх сябе найперш даручылі Пану, а затым нам. ⁶Дзеля гэтага мы прасілі Ціта, каб ён, як пачаў, так і завяршыў у вас і гэтую добрую справу.

⁷Але паколькі вы перапоўненыя ўсім: вераю, словам, пазнаннем, усялякай стараннасцю і вашай любоўю да нас, то будзьце перапоўненыя гэтай ласкай. ⁸Не кажу гэта як загад, але праз руплівасць іншых выпрабоўваю шчырасць вашай любові. ⁹Бо вы ведаеце ласку Пана нашага Езуса Хрыста, што Ён, хоць быў багаты, стаў бедным дзеля вас, каб вы ўзбагаціліся Ягоным убоствам. ¹⁰Я выказваю сваё меркаванне, што гэта карысна для ўсіх вас, якія з мінулага года першымі пачалі не толькі рабіць гэта, але і хацець гэтага. ¹¹А цяпер давядзіце справу да канца, каб ахвочая гатоўнасць здзейснілася па меры вашых сродкаў. ¹²Бо калі ёсць гатоўнасць, яна ацэньюецца паводле таго, што нехта мае, а не паводле таго, чаго не мае. ¹³Не пра тое гаворка, каб вы рабілі палёжку іншым, а сябе пакідалі ва ўціску, але каб была роўнасць. ¹⁴Цяпер ваш дастатак дапаможа іх нястачы, каб іхні дастатак дапамог таксама вашай нястачы, каб была

роўнасць, ¹⁵ як напісана: *«Хто сабраў шмат, не меў лішку; і хто – мала, не меў нястачы».*

Ціт – сябра і супрацоўнік Паўла

¹⁶Дзякую Богу, які напоўніў сэрца Ціта такім клопатам пра вас, ¹⁷бо ён прыняў запрашэнне і ў сваёй вялікай руплівасці, паводле свайго жадання, пайшоў да вас. ¹⁸Разам з ім мы паслалі брата, якога хваляць усе Касцёлы за абвяшчэнне Евангелля. ¹⁹І не толькі гэта, але ён выбраны таксама праз ускладанне рук Касцёламі, каб спадарожнічаць нам у той ласцы, якой мы ахвотна служым на славу самога Пана, ²⁰асцерагаючыся, каб не дакараў нас хто за такое мноства дароў, якія мы атрымалі праз сваё служэнне. ²¹Бо мы *клапоцімся аб добрым не толькі перад Панам, але і перад людзьмі.* ²²Мы паслалі з імі брата нашага, адданасць якога мы шмат у чым выпрабавалі. Цяпер жа яго адданасць яшчэ большая, бо мае на вас вялікую надзею.

²³Што да Ціта, то гэта мой сябра і супрацоўнік дзеля вас. А што да братоў нашых, то яны пасланцы Касцёлаў, слава Хрыста. ²⁴Таму пакажыце ім вашу любоў і слухнасць нашага гонару за вас перад Касцёламі.

Заахвочванне да шчодрасці

9 ¹Для мяне ж лішне пісаць да вас аб служэнні святым, ²бо я ведаю вашу адданасць, якой хвалюся перад македонцамі, кажучы, што Ахая падрыхтавана яшчэ з мінулага года. А руплівасць ваша заахвоціла многіх. ³Я паслаў братоў, каб нашае хваленне вамі не аказалася дарэмным у гэтай справе, але каб вы, як казаў я, былі падрыхтаваныя. ⁴І калі прыйдуць са мною македонцы, і знойдуць вас непадрыхтаванымі, каб мы – не кажу вы – не асароміліся з прычыны такой упэўненасці. ⁵Таму я палічыў неабходным папрасіць братоў, каб яны раней прыйшлі да вас і загадзя паклапаціліся пра абяцаны вам дар, каб ён быў падрыхтаваны так, як дар, а не як вымаганне.

Плады міласціны

⁶Хто сее скупа, той скупа і пажне, а хто сее шчодро, той шчодро і пажне. ⁷Няхай кожны дае, як вырашыць у сваім сэрцы, а не са шкадаваннем ці з прымусу, бо *радаснага даўцу любіць Бог.* ⁸Бог мае моц узбагаціць вас усякаю ласкаю, каб вы, заўсёды і ва ўсім маючы ўсялякі дастатак, былі багатыя на ўсялякія добрыя справы, ⁹як напісана:

*«Раскідаў, раздаў бедным;
справядлівае ягонае трывае навекі».*

¹⁰А той, хто дае сейбіту насенне і хлеб на спажытак, дасць і памножыць вашае насенне, і ўзрасціць плён вашай справядлівасці. ¹¹Каб ва ўсім вы былі ўзбагачаныя дзеля ўсялякай шчырасці, якая прычыняецца праз нас да ўзнясення падзякі Богу, – ¹²бо гэтае публічнае служэнне не толькі дапаўняе тое, у чым маюць недахоп святыя, але і дазваляе за многае шчодро дзякаваць Богу. ¹³Праз выпрабаванне гэтага служэння яны праслаўляюць Бога за паслухмянасць, якую выяўляеце да Евангелля Хрыста, і за шчырую супольнасць з імі і з усімі. ¹⁴Яны моляцца за вас, бо хочучь лучыцца з вамі з прычыны вялікай ласкі Божай у вас. ¹⁵Падзяка няхай будзе Богу за Яго невымоўны дар.

АПАЛОГІЯ ПАЎЛА

Адказ на абвінавачванне ў слабасці

10 ¹Я, Павел, які сярод вас ціхі, а калі далёка – суровы да вас, асабіста прашу праз далікатнасць і лагоднасць Хрыста. ²Прашу, каб мне, калі буду сярод вас, не быць занадта суровым, як думаюць пра мяне, што адважваюся выступіць супраць некаторых, якія лічаць, быццам бы мы жывем паводле цела. ³Жывучы ў целе, мы ваюем не паводле цела, ⁴бо зброя нашага змагання не цялесная, але моцная Богам для зруйнавання цвярдываў. Ёй мы руйнуем задумы ⁵і ўсякае ўзвышэнне, што паўстае супраць пазнання Богага, і бяром у палон усякую думку для паслухмянасці Хрысту. ⁶Мы гатовыя таксама караць кожную непаслухмянасць, пакуль ваша паслухмянасць не стане поўнай.

⁷Глядзіце на тое, што перад вамі. Хто ўпэўнены ў сабе, што ён Хрыстовы, той няхай прызнае, што як ён Хрыстовы, так і мы. ⁸Калі б я больш стаў хваліцца нашай уладай, якую Пан даў для будавання, а не для знішчэння вас, то не буду асаромлены. ⁹Не думайце, што я палохаю вас пасланніямі. ¹⁰Бо хтосьці кажа: «Яго пасланні цяжкія і вострыя, а калі сам прыходзіць, то бяссільны, а яго словы слабыя». ¹¹Такі няхай ведае, што, якія мы ў словах пасланья, калі не з вамі, такія і ў чынах, калі знаходзімся сярод вас.

Адказ на абвінавачванне ў пахвальбе. Хваліцца ў Пану

¹²Бо мы не адважваемся ставіць сябе побач з тымі, якія самі сябе хваляць, ці раўнацца з імі. Тыя, што мераюць сябе сабою і параўноўваюць сябе з сабою, неразумныя. ¹³А мы не будзем хваліцца без меры, але ў той меры, якую вызначыў нам Бог, каб дасягнуць і вас. ¹⁴Бо мы не высільваемся праз меру, як быццам бы не дайшоўшы да вас, таму што мы дайшлі да вас з Евангеллем Хрыста. ¹⁵Мы не хвалімся празмерна чужой працай, але спадзяемся, што з

узрастаннем вашай веры і мы больш узрасцём паводле нашай меры ¹⁶ і не будзем хваліцца тым, што было зроблена іншымі.

¹⁷ *Хто хваліцца, няхай хваліцца ў Пану,* ¹⁸ бо правераны не той, хто сам сябе хваліць, але той, каго хваліць Пан.

Фальшывыя апосталы

11 ¹ Каб жа вы хоць крыху былі паблажлівыя да маёй неразважлівасці. Але вы і так паблажлівыя да мяне! ² Бо я руплюся пра вас рупнасцю Божаю. Я заручыў вас з адзіным мужам, каб паставіць вас перад Хрыстом як чыстую дзеву. ³ Аднак баюся, каб так, як змей хітрасцю сваёй падмануў Еву, не былі зведзеныя думкі вашыя ад прастаты і беззаганнасці, што ў Хрысце. ⁴ Бо вы ахвотна прымаеце таго, хто прыходзіць і прапаведуе вам іншага Езуса, якога мы не прапаведавалі, прымаеце іншага духа, а не таго, якога ўжо атрымалі, ці іншае Евангелле, а не тое, якое ўжо прынялі. ⁵ Але думаю, што я зусім не ніжэйшы за найвышэйшых Апосталаў. ⁶ Хоць я і невук у красамоўстве, але не ў пазнанні. Урэшце, усяляк і ва ўсім мы адкрыліся вам.

⁷ Ці зграшыў я тым, што прыніжаў сябе, каб узвысіць вас, бо бескарысліва прапаведаваў вам Божае Евангелле? ⁸ Я абіраў іншыя Касцёлы, прымаючы плату, дзеля служэння вам. ⁹ Будучы ў вас ды церпячы нястачу, нікому не дакучаў, бо патрэбы мае пакрылі браты, якія прыйшлі з Македоніі. Ды і ва ўсім я стараўся і стараюся не быць для вас цяжарам. ¹⁰ Як ёсць ува мне праўда Хрыстова, так гэтая пахвала мая не сціхне ў землях Ахаі.

¹¹ Чаму? Ці таму, што не люблю вас? Бог ведае! ¹² Але тое, што раблю, буду рабіць далей, каб не даць жадаючым нагоду хваліцца тым, чым хвалімся мы. ¹³ Бо гэта фальшывыя апосталы, крывадушныя працаўнікі, якія ўдаюць з сябе апосталаў Хрыста. ¹⁴ І не дзіва, бо паколькі сам сатана ўдае з сябе анёла свята, ¹⁵ то і слугі яго ўдаюць слугаў справядлівасці. Канец іх будзе паводле іх учынкаў.

Цярпенні дзеля Евангелля

¹⁶ Ізноў кажу, каб ніхто не палічыў мяне неразумным. А калі не, то прыміце мяне як неразумнага, каб і мне крыху чым пахваліцца. ¹⁷ Што кажу, тое кажу не паводле Пана, але як бы ў шаленстве, маючы падставу для пахвалы. ¹⁸ Паколькі многія хваляцца паводле цела, я таксама буду хваліцца. ¹⁹ Бо вы, будучы разумнымі, ахвотна церпіце неразумных. ²⁰ Церпіце, калі хтосьці вас знявольвае, калі хтосьці аб'ядае, калі хтосьці выкарыстоўвае, калі хтосьці ўзвышаецца, калі хтосьці б'е вас па твары.

²¹Кажу з сорамам, што мы як быццам знясіленыя. Калі хто адважваецца нечым хваліцца, то, кажучы неразважліва, адважуся і я. ²²Яны габрэі? Я таксама. Яны ізраэльтяне? Я таксама. Яны патомства Абрагама? І я. ²³Яны слугі Хрыста? Нібы шалёны кажу, я больш: больш у працы, больш у цямніцах, у ранах празмерных і шмат разоў пры смерці. ²⁴Ад юдэяў атрымаў я пяць разоў па сорок удараў без аднаго. ²⁵Тройчы мяне білі кіямі, аднойчы каменавалі, тройчы я цярэў караблекрушэнне, ноч і дзень прабыў я ў марской глыбіні. ²⁶Часта быў у падарожжах, у небяспецы на рэках, у небяспецы ад разбойнікаў, у небяспецы ад суайчыннікаў, у небяспецы ад язычнікаў, у небяспецы ў горадзе, у небяспецы на пустыні, у небяспецы на моры, у небяспецы сярод фальшывых братоў, ²⁷у працы і знямозе, часта ў недасыпанні, у голадзе і смазе, часта ў посце, у холадзе і галечы. ²⁸Акрамя іншых рэчаў, на мне штодня ляжыць клопат аб усіх Касцёлах. ²⁹Калі хто знемагае, ці я не знемагаю? Калі хто зазнае згаршэнне, ці я не пакутую?

³⁰Калі трэба хваліцца, то буду хваліцца сваёю слабасцю. ³¹Бог і Айцец Пана Езуса, благаслаўлены на векі, ведае, што я не хлушу. ³²У Дамаску намеснік караля Арэты пільнаваў горад дамаскійцаў, жадаючы мяне схопіць, ³³але ў кашы мяне спусцілі праз адтуліну ў муры, і я ўцёк ад ягоных рук.

Візіі і аб'яўленні

12 ¹Калі трэба хваліцца, хоць гэта і некарысна, то перайду да візіі і аб'яўленняў Пана. ²Ведаю чалавека ў Хрысце, які чатырнаццаць гадоў таму (ці ў целе, не ведаю, ці па-за целам, не ведаю, ведае Бог) быў забраны аж да трэцяга неба. ³І ведаю, што гэты чалавек (ці ў целе, ці па-за целам, не ведаю, ведае Бог) ⁴быў забраны ў рай і чуў невыказныя словы, якіх чалавеку нельга перадаць. ⁵Гэтым буду хваліцца, а сабою не пахвалюся, хіба што сваёй слабасцю. ⁶Калі захачу пахваліцца, не буду неразважлівым, бо скажу праўду. Але я ўстрымліваюся, каб хто не падумаў пра мяне болей, чым ува мне бачыць або чуе ад мяне ⁷на падставе мноства аб'яўленняў. Дадзена мне джала ў цела, пасланец сатаны, каб біць мяне, каб я не хваліўся. ⁸Таму я тройчы маліў Пана адхіліць ад мяне гэта. ⁹Але Пан сказаў мне: «Хопіць табе Маёй ласкі, бо моц удасканалваецца ў слабасці». Найбольш ахвотна буду хваліцца сваёй слабасцю, каб жыла ўва мне моц Хрыста. ¹⁰Таму ўпадабаў я слабасць, пагарду, нястачы, ганенні і ўціск за Хрыста, бо, калі я слабы, тады моцны.

Клопат пра Касцёл у Карынце

¹¹Я стаў неразумным. Вы мяне прымусілі да гэтага. Бо гэта вам трэба было б мяне хваліць, таму што ні ў чым я не горшы за вялікіх Апосталаў, хоць я і нішто. ¹²Вось знакі Апостала сталіся ў вас праз вялікую цярплівасць, а таксама праз цуды і моцы. ¹³Бо ў чым вы горшыя за іншыя Касцёлы? Хіба толькі ў тым, што сам я не быў вам цяжарам. Даруйце мне гэтую крыўду.

¹⁴Вось, трэці раз я гатоў прыйсці да вас і не быць цяжарам для вас, бо шукаю не вашага, але вас. Бо не дзеці павінны збіраць даброты для бацькоў, але бацькі для дзяцей. ¹⁵Я вельмі ахвотна панясу выдаткі і нават самога сябе аддам за душы вашыя. Калі я буду любіць вас больш, хіба я атрымаю менш любові?

¹⁶Няхай будзе так. Я не абцяжарыў вас. Але, будучы хітрым, я подступам здабыў вас. ¹⁷Ці праз кагосьці з тых, каго пасылаў да вас, я выкарыстоўваў вас?

¹⁸Я папрасіў Ціта і паслаў з ім брата. Ці вас Ціт выкарыстоўваў? Ці не ў тым жа духу мы паступалі? Ці не тымі ж слядамі хадзілі?

Неспакой Паўла

¹⁹Ужо доўгі час вы думаеце, што мы апраўдваемся перад вамі? Мы гаворым перад Богам у Хрысце: усё, умілаваныя, дзеля вашага збудавання. ²⁰Бо баюся, каб часам, прыйшоўшы, не знайсці вас не такімі, як хачу. Ды і вы каб не знайшлі мяне, якім не хочаце. Каб не было ў вас спрэчкі, зайздрасці, гневу, сварак, паклёпаў, абмоваў, пыхі, бязладдзя. ²¹І калі зноў прыйду, каб не панізіў мяне Бог мой перад вамі і каб не аплакваў я многіх з тых, якія зграшылі раней і не пакаяліся ў нячыстасці, распусце і ў разбэшчанасці, якую ўчынілі.

Заклучныя настаўленні

13 ¹Ужо трэці раз прыходжу да вас: *вуснамі двух ці трох сведкаў пацвердзіцца кожнае слова.* ²Я гаварыў раней, калі быў у вас другі раз, і цяпер, калі далёка, паўтараю тым, якія раней зграшылі, і ўсім астатнім, што, калі зноў прыйду, не пашкадую. ³Вы шукаеце доказу, што праз мяне гаворыць Хрыстус, які не бяссільны перад вамі, але моцны ў вас. ⁴Хоць Ён быў укрыжаваны праз бяссілле, але жыве дзякуючы моцы Божай. Мы таксама бяссільныя ў Ім, але будзем жыць разам з Ім дзякуючы моцы Божай у вас.

⁵Выпрабуйце саміх сябе, ці вы трыбаеце ў веры? Саміх сябе правярайце. Ці вы не ведаеце, што Езус Хрыстус у вас? А можа, вы нягодныя? ⁶Спадзяюся, што вы даведаецеся, што мы годныя. ⁷Молімся да Бога, каб вы не рабілі нікага зла. Не для таго, што мы паказаліся годнымі, але каб вы рабілі дабро, а мы былі як нягодныя. ⁸Мы нічога не можам рабіць супраць праўды, толькі дзеля праўды.

⁹Таму радуемся, калі мы слабыя, а вы моцныя. Аб гэтым і молімся, аб вашай дасканаласці. ¹⁰Дзеся гэтага я і пішу гэтае, каб, будучы сярод вас, не паступіў сурова паводле ўлады, якую даў мне Пан для будавання, а не для руйнавання.

ЗАКАНЧЭННЕ

Наказы, прывітанні і заключныя пажаданні

¹¹Урэшце, браты, радуйцеся, будзьце дасканалымі, суцяшайцеся, будзьце аднадумцамі, жывіце ў спакоі, і Бог любові і спакою будзе з вамі. ¹²Прывітайце адзін аднаго святым пацалункам. Вітаюць вас усе святыя.

¹³Ласка Пана Езуса Хрыста і любоў Бога, і еднасць Духа Святога з усімі вамі.